

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. Wydana i rozesłana dnia 18 października 1876.

117.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu z dnia 12 września 1876,

tyczące się przemiany kwoty podróznego od mili dla członków Trybunału państwa w ustawie z dnia 18 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 44) wyznaczonej, na kwotę przypadającą od miryametra.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

Wynagrodzenie kosztów podróży dla członków Trybunału państwa, stale w Wiedniu nie zamieszkałych, w §-fie 3-im ustęp 2, ustawy z dnia 18 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 44) w kwocie 1 złoty od mili, naznaczone, ustanawia się w kwocie jeden złoty 32 centy od miryametra.

Pretis r. w.

118.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 19 września 1876,

o przeniesieniu napowrót c. k. komory pobocznej rosshauptskiej z Waidhausu w Bawaryi do Rosshauptu.

Z końcem września 1876 c. k. komora poboczna rosshauptska I klasy, przeniesiona będzie napowrót z Waidhausu w Bawaryi na ziemię austriacką do Rosshauptu, co się zaś tyczy upoważnień do czynności urzędowych, zalicza się takową do rzędu komor pobocznych II klasy.

Pretis r. w.

119.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 20 września 1876,****o przeniesieniu c. k. komory pobocznej kaltenbachskiej II klasy w Tyrolu.**

C. k. komora poboczna kaltenbachska w Reit im Winkel w Bawaryi, przeniesiona została z dniem 31 sierpnia 1876 na ziemię austryacką do Kaltenbachu.

Pretis r. w.**120.****Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 21 września 1876.****tyczące się zmiany znaczków sęplowych.**

Od dnia 1 stycznia 1877 znaczki sęplowe wszelkiego rodzaju zastąpione będą w handlu innemi, a mianowicie:

na $\frac{1}{2}$ c., 1 c., 2 c., 3 c., 4 c., 5 c., 7 c., 10 c., 12 c., 15 c., 25 c., 36 c., 50 c., 60 c., 75 c., i 90 c., tudzież na 1 zł., 2 zł., 2 zł. 50 c., 3 zł., 4 zł., 5 zł., 6 zł., 7 zł., 10 zł., 12 zł. 15 zł. i 20 zł.

Takowe różnią się od znaczków sęplowych, obecnie w handlu będących, tłem zabarwionem, przedstawiającem żyłki liścia drzewnego a drukowanem

				60	"	"	90	"	"	"	fiioletową,
"	"	"	"	1 zł.	"	"	5 zł.	"	"	"	zieloną,
"	"	"	"	6	"	"	10	"	"	"	szarą,
"	"	"	"	12	"	"	15	"	"	"	brunatną,
"	"	"	"	20	"	"		"	"	"	blękitną.

Na znaczkach wszelkiego rodzaju tuż pod napisem, wartość wyrażającym a czarną farbą wydrukowanym, wije się wstążka, w druku farbą powleczonea z liczbą roku 1877 białemi cyframi.

Na znaczkach złotych cała górna przestrzeń pomiędzy obwódką a wizerunkiem Najjaśniejszego Pana jest w druku farbą powleczonea; w rogach znajdują się cyfry białe, do wizerunku w środku będącego promieniowo zwrócone, wartość znaczka, oznaczające, a po obu bokach tychże odpowiednie ozdoby białe.

Na znaczkach zaś centowych umieszczone są w obu rogach górnych medaliony owalne, w druku farbą powleczone promieniowo ku wizerunkowi w środku będącemu, zwrócone, a w pośrodku tychże znajdują się podobnie cyfry białe, oznaczające wartość.

Znaczki sęplowe wszystkich, powyżej wymienionych rodzajów, obecnie w handlu będące, wyjdą całkiem z używania od dnia 31 stycznia 1877.

Przylepianie zatem po dniu 31 stycznia 1877 znaczków sęplowych, które wyszły z używania, poczytane będzie za niedopełnienie powinności sęplowej i pociągnię za sobą skutki szkodliwe, wynikające z tego na zasadzie ustawy o opłatach.

Znaczki sęplowe, z używania wychodzące a jeszcze nieużywane, wymieniane będą bezpłatnie za nowe znaczki sęplowe z zachowaniem postanowień i

przepisów ustawowych a to od dnia 1 lutego aż do 30 kwietnia 1877 włącznie w urzędowych magazynach stępli.

Osoby, trudniące się sprzedażą znaczków stęplowych, mające większe zapasy, niż im potrzeba do początku stycznia 1877, wymienić mają weześnie znaczki stęplowe z używania wychodzące, za nowe.

Po dniu 30 kwietnia 1877 ustaje wymiana znaczków stęplowych z handlu wycofanych i za takowe nie daje się żadnego wynagrodzenia.

Księgi przemysłowe i handlowe, blankiety wekslowe, rachunki itp. z dawnemi znaczkami stęplowemi, na których przed dniem 31 stycznia 1877 pieczęć urzędową podług przepisów wyciśnięto, używane być mogą beznagannie i po dniu 31 stycznia 1877.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do znaczków stęplowych gazetowych na 1 c. i 2 c. tudzież do znaczków stęplowych kalendarzowych na 6 centów, ani wreszcie do znaczków stęplowych, wydrukowanych na listach przewozowych pocztowych i kolejowych, i takowe nie ulegają zmianie.

Pretis r. w.

121.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 września 1876,

o przyłączeniu gminy miejscowej Gugging do okręgu sądu powiatowego klosterneuburskiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę miejscową Gugging od okręgu sądu powiatowego tullńskiego a obwodowego St. pölteńskiego i przyłącza do okręgu sądu powiatowego klosterneuburskiego, a krajowego wiedeńskiego.

Rozporządzenie to staje się obowiązującym od dnia 1 listopada 1876.

Glaser r. w.

122.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 3 września 1876.

o ustanowieniu komory pobocznej I klasy w dworcu kolei żelaznej w Podgorju.

Z powodu otwarcia ruchu na kolei żelaznej Divacca-Pola-Canfanaro-Rowne ustanowiona została w dworcu kolei w Podgorju komora poboczna I klasy, upoważniona do trzymania się postępowania cłowego krótszego dla ruchu kolejowego podług przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), tudzież do pobierania cła wchodowego od wina i oliwy istryjskiej podług uwagi 1 do 23 i 27 pozycyi taryfy, nakoniec do potwierdzania wywozu towarów przewożonych jakoteż cukru, piwa i gorzałki dla uzyskania zwrotu podatku konsumcyjnego, i takowa rozpoczęła czynności od dnia 20 września 1876.

Pretis r. w.

123.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 paźdz. 1876,
o złączeniu c. k. komory pobocznej w Arbe w Dalmacyi z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym.**

Od dnia 1 października 1876 c. k. komora poboczna i urząd sprzedaży soli, oraz agencya portowa i zdrowotna morska w Arbe w Dalmacyi złączona została z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym i depozytowym.

Pretis r. w.

124.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 13 paźdz. 1876,
którem podaje się do wiadomości ustanowienie Komisji głównej chowu koni, jako wyłącznej
Rady przybocznej ministra rolnictwa.**

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej pozwolić mocą najwyższego postanowienia z dnia 19 września 1876, na ustanowienie Komisji głównej chowu koni, jako wyłącznej Rady przybocznej ministra rolnictwa, w duchu przepisów organicznych, poniżej zamieszczonych.

Mannsfeld r. w.

Przepisy organiczne

o

ustanowieniu Komisji głównej chowu koni i jej zakresie działania.

§. 1.

Do zwierzchniczego kierowania stadninami rządowymi i do wszelkich takich interesów chowu koni, w których chodzi o dobro kilku lub wszystkich królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych, ustanawia się w ministerstwie rolnictwa Komisją stałą, pod nazwą „Komisya główna chowu koni“, mającą stanowić wyłączną Radę przyboczną ministra rolnictwa.

§. 2.

Do zakresu działania Komisji głównej chowu koni należy w szczególności:

1. czynienie wniosków co do kierunku chodowania, jakiego należałoby się trzymać w stadninach rządowych, co do planu chodowania, odpowiednio ułożyć się mającego, tudzież w przedmiocie postępowania w tych zakładach pod względem hipologicznym;

2. czynienie wniosków *a)* co do zakupna inwentarza do chowu w stadninach, jakoteż *b)* w przedmiocie rozsyłania do każdego kraju stadników ze stadnin i źrebiarni,

3. czynienie wniosków co do sposobu zapelniania ubytku stadników w każdym kraju, o ile ubytek ten zapelniany być nie ma z chowu prywatnego przez komisye krajowe krajów o które chodzi, a przeto także co do zakupu stadników za granicą;

4. wydawanie opinii w przedmiocie ważnych urzędzeń, dotyczących się krajowego chowu koni.

§. 3.

Minister rolnictwa zasięgać może zdania Komisji głównej chowu koni we wszelkich sprawach chowu koni, kiedy to uzna za stosowne; z drugiej zaś strony Komisya ma prawo przedstawiać ministrowi rolnictwa z własnej inicjatywy wnioski dotyczące się chowu koni.

§. 4.

Ażeby w każdej chwili dowiedzieć się o trybie chowu w zakładach rządowych i o postępowaniu w takowych pod względem hipologicznym, Komisya główna chowu koni zwiedzać będzie dokładnie ile razy uzna to za potrzebne lub na wezwanie ministra rolnictwa stadniny, żrebiarnie i zakłady stadników a to albo wysyłając tam niektórych członków lub udając się in corpore.

Z postrzeżeń swoich Komisya zdawać będzie sprawę ministrowi rolnictwa.

§. 5.

Podobnie wszelkie akta i inne środki pomocnicze ministerstwa rolnictwa, odnoszące się do chowu koni, mianowicie zaś relacye dyrektorów stadnin, będą przystępne dla Komisji głównej chowu koni, o ile na to pozwoli wzgląd na własną potrzebę służbową w ministerstwie, i członkom Komisji głównej chowu koni wolno będzie przeglądać każdego czasu akta departamentu chowu koni.

§. 6.

Komisya główna chowu koni składa się z pięciu członków, których mianuje minister rolnictwa na czas nieograniczony.

Minister rolnictwa podwyższyć może ilość członków Komisji aż do siedmiu.

§. 7.

Gdyby w Komisji głównej chowu koni ubył jeden członek lub gdyby ich więcej zmarło albo wystąpiło, minister rolnictwa wezwie Komisya główną chowu koni, aby uczyniła przedstawienie do obsadzenia napowrót miejsce tym sposobem opróżnionych.

§. 8.

Urząd członka Komisji głównej chowu koni jest honorowym.

Wydatki w gotówce na podróże i inne potrzeby pokrywane będą z dotacyi ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Komisya główna chowu koni zgromadza się w ministerstwie rolnictwa w miarę jak się zbierze materiał do obrad, na każde wezwanie ministra rolnictwa, lub na życzenie najmniej trzech członków, ministrowi rolnictwa objawione.

§. 10.

Na obradach Komisji głównej chowu koni przewodniczy minister rolnictwa lub zastępca, którego on w tym celu wyznaczy.

Do wydania uchwały potrzebną jest obecność najmniej trzech członków Komisji.

Spisuje się protokół obrad.